

VICCES BALESETEK

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 32. szám, 2018. augusztus 10.

Harmincéves férfi, fiamként szeretem; ízig-vérig értelmiségi. Intelligens, kreatív, művelt. Becsületes, szórakozott, süsü. A minap például, miközben elgondolkodott, tollát a füléhez (fülébe) illesztette. Szokása, sosem lett baj belőle. Most a toll kupakja beszorult a fülébe. Orvosi ügyleten kötött ki. Hétfői napon mondta az ügyeletes orvos: ő nem tud segíteni, de szerdán lesz fül-orr-gége szakrendelés. Vagy menjen el a szomszéd város kórházába. Végül a nyaralóban két tizenhét éves lány egy szemöldökcsipesszel és egy ollóval kivette a kupakot. Jó lelet ez az egészségügyről általában. Erről a nagyon friss történetről egy régi jut eszembe. Java középkorú hölgy munkájából adódóan hetente egyszer Budapestre utazott, vonattal. Egy alkalommal igen elgondolkozott, vagy talán csak elábrándozott. Vonatjegyét összesodorta. Aztán, mint fogpiszkálót vagy gyufaszálat, ajkai közé vette. Majd véletlenül lenyelte. Nemsokára előkerült a kalauz. *A jegyeket kérem.* Tetszik tudni, az úgy történt, hogy lenyeltem. *Lenyelte?* Lenyeltem. *Viszontlátásra.* A kalauz nem bírágolt. De a büntetés talán kevésbé lett volna fájdalmas, mint az elmebetegeknek kijáró mosoly. Évek jöttek-mentek. A hölgy és a kalauz nem találkozott többé. Mígnem egyszer utasunk alapos késében volt. Annyi baj legyen, majd megveszem a jegyet a vonaton, kicsit drágább, de hát ez van. Mit ad isten, ugyanaz a kalauz érkezett. Tetszik tudni, az történt... – kezdte volna. *Tudom, megette,* mondta a kalauz, és továbbállt.